

druk nr 2709

projekt Komisji Głównej RMK

UCHWAŁA NR
Rady Miasta Krakowa
z dnia

RADY MIASTA
KRAKOWA
SEKRETARIAT

wpłynęło
dnia: 2022-05-02

Nr 9042 16³⁰

Podpis

w sprawie nadania doktorowi nauk medycznych Pani Wandzie Póltawskiej,
profesorowi nadzwyczajnemu Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie
Honorowego Obywatelstwa Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 14 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2022 r. poz. 559, 583) oraz § 4 ust. 4 Statutu Miasta Krakowa (tekst jednolity Dziennik Urzędowy Województwa Małopolskiego z 2019 r. poz. 7074 z późn. zm.) Rada Miasta Krakowa uchwala, co następuje:

§ 1. Pani Wandzie Póltawskiej, doktorowi nauk medycznych, specjalistce w dziedzinie psychiatrii, profesorowi nadzwyczajnemu Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie, za całokształt dokonań, postawę życiową oraz w dowód uznania Jej szczególnych zasług - Rada Miasta Krakowa nadaje Honorowe Obywatelstwo Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

W imieniu Komisji Głównej RMK

Rafał Komarewicz
Przewodniczący Komisji Głównej
Rady Miasta Krakowa

UZASADNIENIE

Zgodnie z § 3 ust. 1. uchwały Nr LXXV/1836/17 Rady Miasta Krakowa z dnia 14 czerwca 2017 r. (z późn. zm.) w sprawie zasad i trybu nadawania Honorowego Obywatelstwa Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa wnioski o nadanie doktorowi nauk medycznych Pani Wandzie Póltawskiej, profesorowi nadzwyczajnemu Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie Honorowego Obywatelstwa Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa zgłosiła Komisji Głównej Rady Miasta Krakowa Grupa Radnych Miasta Krakowa.

Komisja Główna zwraca się do Rady Miasta Krakowa - zgodnie z § 4. ust. 4. Statutu Miasta Krakowa - o nadanie tego najwyższego wyróżnienia Miasta Krakowa doktorowi nauk medycznych Pani Wandzie Póltawskiej, profesorowi nadzwyczajnemu Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie.

Pani Wanda Póltawska urodziła się w dniu 2 listopada 1921 roku w Lublinie, lekarka, doktor nauk medycznych, specjalista w dziedzinie psychiatrii, profesor nadzwyczajny Papieskiej Akademii Teologicznej, harcerka, podczas II wojny światowej więziona w niemieckim obozie koncentracyjnym w Ravensbrück, bliska przyjaciółka papieża Jana Pawła II, dama Orderu Orła Białego.

Od wielu lat związana z Krakowem. Pracę lekarza rozpoczęła w szpitalu psychiatrycznym w Kobierzynie w lutym 1952 roku, a otrzymawszy stypendium specjalizacyjne w psychiatrii przeniosła się do Kliniki Psychiatrycznej Akademii Medycznej w Krakowie, gdzie pozostała do 1968 roku, przechodząc kolejne stopnie asystenta, starszego asystenta i adiunkta, ordynatora oddziału, równolegle zaś oba stopnie specjalizacji i doktorat (1964 rok). Przez 18 lat (tj. od 1954 do 1972 roku) działała w Poradni Wychowawczo-Leczniczej Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Przez 42 lata (od 1955 do 1997 roku) wykładała medycynę pastoralną na Wydziale Teologicznym, a potem na Akademii Papieskiej w Krakowie. W latach 1981- 1984 wykładała też medycynę pastoralną w Instytucie Jana Pawła II przy Uniwersytecie Laterańskim w Rzymie.

W 1967 roku zorganizowała Instytut Teologii Rodziny przy tymże Wydziale i kierowała nim przez 33 lata, szkoląc młode małżeństwa i narzeczonych oraz księży. W ten sposób rozpoczęła się jej niejako oficjalna działalność na terenie, który jest odtąd jej podstawową pasją: pomoc w realizacji tego, co Karol Wojtyła – papież Jan Paweł II uznał za najważniejsze zadanie współczesne: uzdrowienie, uczynienie szczęśliwą i świętą ludzką rodzinę. Drugim terenem jej wysiłków jest zorganizowanie i uaktywnienie lekarzy w służbie życia i rodziny. W 1994 roku została mianowana członkiem Papieskiej Akademii Życia. Współpracuje też z Papieską Radą dla Pracowników Służby Zdrowia. Przez 10 lat była radną miasta Krakowa i w 1964 roku została odznaczona Złotą Odznaką „Za pracę społeczną dla miasta Krakowa”, w 1981 roku - medalem „Pro Ecclesia et Pontifice”, a w 1999 roku Medalem Polskiego Senatu, Medalem św. Jadwigi Akademii Papieskiej w Krakowie i Komandorią papieskiego Orderu św. Grzegorza.

W czasie II Wojny Światowej jako jedna z bohaterskich kobiet, w wieku 18 lat dołączyła do harcerstwa i aktywnie włączyła się w konspirację: była łączniczką. W wieku 20 lat została aresztowana przez Gestapo, była torturowana na Zamku w Lublinie, po czym skazano ją zaocznie na karę śmierci i odesłano do obozu koncentracyjnego Ravensbrück, gdzie okaleczano ją, poddając niszczącym ciało eksperymentom medycznym - chirurgicznie okaleczano nogi i ręce. Mimo tego przeżyła wojnę, jako jedna z nielicznych kobiet, które trafiły do obozu Ravensbrück.

Po wojnie rozpoczęła trudną walkę o upamiętnienie pomordowanych, okaleczanych, okrutnie torturowanych kobiet, które jak ona przeżywały w niemieckim obozie.

Była jednym z ekspertów badających dzieci oświęcimskie, którym pomagała wyjść z traumy obozowej czy holokaustu. Była również członkiem Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich. Przez 10 lat zasiadała w ławach Rady Miasta Krakowa.

W imieniu Komisji Głównej RMK

Rafał Komarewicz
Przewodniczący Komisji Głównej
Rady Miasta Krakowa